

เมื่อกิเลส.มา.ครอบงำ...คนเราก็ทำได้ทุกอย่าง...

นำเสนอเมื่อ : 23 พ.ค. 2552

มองให้กว้าง มองให้ลึก และ รู้จักตัวเอง

ลองคิดว่า ความต้องการของบุคคลคนหนึ่งนั้นต้องการอะไรบ้าง ในช่วงชีวิตของการเกิดและการตาย

ปัจจัย 4 อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และ ยารักษาโรค

4 อย่างแค่นี้เท่านั้น เราสามารถดำรงชีวิตใหม่มีความสุขได้ทั้งทางกายและทางใจ

แต่มนุษย์หมอมมนุษย์ เราไม่ต้องการเพียงแค่อุณหภูมิที่สบายเท่านั้น

เราต้องการความตื่นเต้น ชีวิตไม่จำเจ เบื่อหน่าย ต้องการเหมือนคนนั้น เหมือนคนนี้ ต้องการมีวัตถุ ต้องการมีอำนาจ

ต้องการมีชื่อเสียง ต้องการเงิน ต้องการเป็นที่รัก ต้องการมี ต้องการได้ และต้องการอะไรๆ อีกมากมาย

คนเรานั้นไม่เคยพอใจกับสิ่งที่ตัวเองนั้นมียู่ หลายคนอาจจะบอกว่านั่นคือธรรมชาติ นั่นคืออารมณ์ของมนุษย์

แต่เราเคยรุมยว อารมณ์เหล่านี้ คือ จุดเริ่มต้นของความหายนะของตัวเอง และคนรอบข้าง

ถ้าเราสามารถควบคุม รู้ทัน และจัดการอารมณ์เหล่านี้ได้ เราก็จะมีความสุขสงบและความสุข

สามารถก้าวเดินไปได้อย่างมั่นคง และยั่งยืน แต่ถ้าเราควบคุมไม่ได้ละ ความหายนะจะมาเคาะที่ตัวเรา

แทรกซึมมาในผิวหนังของเรา เขาไปตามรูขุมขนของเรา และ แปลงกายตัวเราเป็นปีศาจแห่งกิเลส

ตัวเราเองนั้นสามารถระลึกได้แล้วว่า เราไม่ได้ครอบงำได้โดย ปีศาจแห่งกิเลส

ไม่มีใครสามารถบอกได้เลยว่าเราโดนปีศาจครอบงำเราได้เท่าไรแล้ว นอกจากตัวเราเอง

ตัวเราเองเท่านั้นที่สามารถจะบอกได้ว่า เราถูกสับสนกลืนเล็ดเนื้อความเป็นมนุษย์ไปแล้วเท่าไร แต่ความที่ไม่รู้

และความที่เสถียรนั้นบังงูเขา ทำให้คนนั้นพอใจ กับ การที่จะสะสมปีศาจแห่งกิเลสให้สับสนกลืนเล็ดเนื้อในตัวเรา

แต่หลายคนอาจจะบอกว่า พอใจกับสิ่งที่เป็นอย่างน้อย มีความสุขกับการวิ่ง การทำงาน

และดิ้นรนหาในสิ่งที่ต้องการตามฐานะที่ตนเองหาได้ แล้วลองคิดดูว่า มันมีความยั่งยืนแค่ไหน

เมื่อเราไม่รู้อะไร และควบคุมตัวเองไม่ได้ ปีศาจแห่งกิเลสจะครอบงำความต้องการของเราอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

เมื่อเราถูกครอบงำอย่างเต็มตัวแล้ว

เราจะไปเบียดเบียนคนอื่นขงกายเขาให้ทำตามสิ่งที่เราต้องการซึ่งแท้จริงแล้วไม่ใช่ตัวเราแต่เป็นปีศาจที่ยึดตัวเราเป็นกาย

ที่ไม่มีจิตใจในความเป็นมนุษย์แล้ว

ความต้องการในอำนาจและความต้องการของปีศาจนั้นไม่หยุดแม้เพียงเท่านี้ การที่ได้ลิ้มลองเนื้อมนุษย์อันหอมหวาน

เป็นแรงจูงใจให้ปีศาจนั้นก้าวเดินหน้าต่อไปเพื่อหาเหยื่อที่จรักรักกัถิและพร้อมพลีกายถวายชีวิต

ลองคิดให้ลึกๆ และมองให้กว้างดูว่า นี่คือนักแคเพียงหนึ่งคน และถ้าเปลี่ยนเป็นกลุ่มบุคคล หรือ

ถ้าเป็นผู้นำที่มีอำนาจที่เห็นแก่ความต้องการส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม

ก่อนที่เราจะกล่าวโทษ บุคคลใด บุคคลหนึ่งว่า ปีศาจนั้นสิงร่างผู้นั้นอยู่ เราควรมองตัวเองว่า

เราควรพัฒนาตัวเองด้วยการลดความหายนะในตัวเองให้น้อยลง เราอาจจะไม่อาจจะลบได้ให้มันออกทั้งหมดไม่ได้

แต่เราสามารถลดได้ให้มันเบาบางได้

เมื่อปีศาจไม่สามารถมาควบคุมร่างกายและจิตใจของเราได้แล้ว ความเป็นมนุษย์ ความยั่งยืนในชีวิต ความสงบ

และความสุข จะค่อยๆ ย่างเข้ามาในชีวิตของคุณอย่างที่คุณๆคิดไม่ถึง โดยการทำสิ่งต่างๆ **วการรู้จักตัวเอง และ**

การรู้ทันอารมณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง

ขอบคุณที่มาข้อมูล